

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Daudis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psalm. XXXI. In te Domine speraui, non confundar in æternum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

In te Domine speravi, non confundar in æternum.

PIETATIS ANCORA SACRA SPES.

2 Ad præstantem Psalmus David.

Ode tricolos Tetraſtrophos.

- 2 **I**A S tui ore robore numinis
Fisum premat ne sollicitus pudor
Vnquam; sed oppressum tua me
Eripe iustitia è periculis.
- 3 Aurẽm mihi istam iam citus admoue
Ereptor alti & præsidij domus,
Et rupis esto mi cacumen,
Ferque tuæ auxilium salutis.
- 4 Nam petra, firmum & præsidium mihi es
Dictus: tui nunc numinis ò memor
Me liberaturus benignè
Ductor age ac perage obsecutum.
- 5 Munimen, arx & tu mihi cognita es;
Discriminosus eripe me plagis,
Quas fraude celatas maligna
Hostis atrox mihi iam tetendit.
- 6 Hunc ipse tradens, hunc manibus tuis
Commendo, toto pectore spiritum:
I A S redemptorem mei te
Pollicitus dabis efficacem.
- 7 Odi nihil quos detinet & nihil;
Qui vana seruant consilia; ast ego
I A E potenti nixus vsque
(Spes neque aget dubium) manebo.
- 8 Gaubebo dulci munere iam tuo
Lætus, dolorem videris vt meum,
Non segnis agnouisse nostræ
Difficiles animæ labores.
- 9 Nec me tu in hostis tradideris manum:
Sed liberatos casibus inuidis,
Et stare, & ire hos vsque latis
Efcis ipse pedes plateis.
- 20 I A S misertus rebus in arduis
Me cerne felix; ita etenim meum
Corrosit ardens atque cura
Ventrem, oculos, animamque maxtam.

11 Vides

11 Vide

Præc

Ar

Vl

Null

12 Ultra

Vl

Ti

Qui

Nou

M

M

13 Obli

(Exf

A

F

14 Auc

Impe

V

F

15 Ast

I A

16 M

S

Tu

Me

17

18 I A

Nu

19 Aff

In

20 O

Qu

21 La

Vl

- 11 Vides vt atra sollicitudine
 Præcisâ vitæ est tela fugax meæ,
 Anniq̄ue fluxerunt gemendo,
 Visq̄ue graui tenuata pœna;
 Nullusq̄ue rosis ossibus est vigor:
 12 Ultraq̄ue cunctos, queis premor, inuidos
 Vicina me probris perurget
 Turba malis, stolidumq̄ue damnat.
 Qui norât olim me, sibi nunc timens
 Nouisse nollet; quiq̄ue videt foris
 Me vitat, auertensq̄ue cursum
 Mutat iter, refugitq̄ue cautus.
 13 Obliuiosis pectoribus virum
 (Exstinctus ac si conderet) excidî
 Abiectus, instar non probandæ
 Fictilis ac pereuntis ollæ.
 14 Audire cogor, quam mihi plurimâ
 Imponat aram colloquijs notam
 Vulgus, quod obsedisse tendit
 Hanc animam, capere atque certat.
 15 Ast ipse fidens præsidio tuo
 I A S vocauit te mihi P R I N C I P E M,
 16 Momenta qui compos seuera
 Scripta manu mea cuncta ducis.
 Tu me invidentum libera ab hostium,
 Me qui sequuntur præcipites, manu;
 17 Ostende seruator serena
 Ora mihi, nitidamq̄ue lucem.
 18 I A S vocantem me auxilium tuum
 Nunquam pudebit (sat scio) at improbi
 Torpente deuicti pudore
 Horrificis lateant sepulcris.
 19 Assucta fastu fingere turgido
 In non merentem crimen, & inuidi
 Vanique sermonis magistra,
 Muta cadant labia & rigescant.
 20 O quam boni sunt plurima commoda,
 Quæ turecondis te meruentibus,
 Componis & fisis tua vi
 (Ferrigenum grege teste) turbis.
 21 Latere tutos quos dabis in tui
 Vultus latebris, ne quis eis furens,
 Insurgat; & tectos sub umbra,
 Ne feriat mala lingua, condes.

22 IAE perenni carmine gratulor,
Miranda faustus comoda qui mihi
Produxit, ac tutum recincta
Moenibus exhibuit me in vrbe.

23 Dixi, Timore ac præcipiti fuga
Abscindor absens ex oculis tuis;
Exceptor audisti gementis,
Quam tibi proposui, querelam.

24 IAM benignum qui colitis pii,
Omnes soluto pectore amabitis;
Nam seruat hic IAS fideles;
Reddit item cumulum superbis.

25 Quicumque & IAM rebus in asperis
Desideranti spe cupitis citum,
Durate: robusta hic viris nam
Corda dabit tolerare firmis.

PSALM. XXXII.

Beati quorum remissa sunt iniquitates.

BONORVM FINIS.

Dauidis animaduersio.

Carmen Dicolor. Distrophon.

B Eatus vsque qui solutus ambulat,
Liberque prauo crimine;
Opertus atque tutus à nocentibus,
Intactus & culpis later.

2 Homo & beatus vsque cui non æstima
IAS remissum iam scelus:
Cuius reducto fraudulenta spiritu
Persona nulla conditur.

3 Donec tacebam, cuncta consenescere
Gementis ossa senseram:
Gementis ossa solibus cunctis mea,
Dolentis & graui malo.

4 Noctes dies me dum grauis manus tua
Urget, premitque præualens;
Arens vt æstas vrit incoquens fata,
Succus liquens perit meus.

5 Culpam indicavi, nec latere distuli
Delicta quæ gessi, tibi.

IAE improbanda operta, dixi, crimina
In me fatebor improbum:

At tu scelesti pondus VS QVE criminis
Clemente leuas & sustines.

G. Ergo.